

Emil Weyr a jeho pobyt v Itálii v roce 1870/71

Dopisy Emila Weyra

In: Jindřich Bečvář (author); Martina Bečvářová (author); Jan Škoda (author): Emil Weyr a jeho pobyt v Itálii v roce 1870/71. (Czech). Praha: Nakladatelství ČVUT, 2006. pp. 121–124.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/401206>

Terms of use:

- © Bečvář, Jindřich
- © Bečvářová, Martina
- © Škoda, Jan

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

DOPISY EMILA WEYRA

Venezia dne 13. listopadu 1870

Nejmilejší Muttrle!⁵⁵

Už sem tu. Člověkovi zůstane jak strejček Chlup říká, „rozum stát“ když to tady vidí a když si pomisli, jak jen mohli jakkoliv lidi na to přijít na takovém místě, v pravím smyslu slova v moři město vystavět a takovou krásu a nadheru zde nahromadit. Arciť sem já eště nic pravého neviděl jelikož sem dnes večer v 6 hodin už za tmi přijel ale již při tom co sem spozoroval mě lezli voči z hlavi.

Z Terstu sem vijel dnes ráno (neděle) v 7 hodin a však jsme se o celé dvě hodini na hranicích opozdili neb bylo na šínách náledí a lokomotiva neměla písek sebou tak že sme se v pravím smyslu slova jako raci škrabali a museli z Cormonsu do Udine pro rezervu telegrafovát. Abych však na Terst nezapoměl tak musím říci že jest to krásné město ale že by se mě tam nelíbilo. Znamenity jest Corso a pak „teatro comunale“ v kterémž sem včera byl na Afrikance která byla výtečně provedená. U onoho pána (Maserati) kterého mě p. Rosa odporučil sem byl a mluvil sem z jeho matkou, on nebyl doma. Jelikož bylo moře velmi bouřliví (vál široko a proto byla též bouřka) tak sem se ani (jak sem dříve chtěl) do Capodistrie neodvažil a jel sem dráhou dnes sem do Benátek. Už sem tak na to cestování zviklý jako nějaký agent. Od nádraží sem jel v extra šínáglu do hostince „de la Luna“ a totiž sem to jel skoro přes celý město však si Gondolier samejma tenkými uličkami vypomáhal tak že sem na Canale grande nebyl. Po obědě sem šel na náměstí San Marco kde sem se nemohl dosti vyprocházet též sem již viděl (jen však při lucernách) palác benátských dogeů. Všecko je velkolepý a tak nádherný že, kdo to neviděl si o tom žádný pojem udělat nemůže. Já bych si přál aby tak na jaře udělali sem cestu zajisté by jich to velmi potěšilo a Manda by mohla jít s níma a naposled by někdo v Miláně u mě mohl zůstat. Právě sem přišel toto napsat. Pod míma oknama hučí moře, a já si zpomínám na zlatou matičku Prahu a zůstávám v duchu všechny líbaje vděčný syn

zýtra víc.

Emil

---

⁵⁵ Všechny čtyři dopisy jsou převzaty z knihy Františka Weyra: *Paměti. Díl I. Za Rakouska (1879–1918)*, Atlantis, Brno, 1999, str. 29–32. Na stranách 33 až 34 je ještě otištěn Emilův dopis bratru Eduardovi odeslaný z Paříže (datovaný 11. srpna 1874), který je již psán velmi dobrou češtinou.

Venezia, dne 14. listopadu 1870

Nejmilejší Maminko!

Už se mě začíná stýskat tak že bych hned utek; proto že sem totiž sám a přece neznám zdejší řeč tak abych mohl na veřejném životě podílu bráti. Taky to však dělá že vlastně nejsem eště na místě; já doufám že bude v Miláně líp a že se snad brzy usednu. Peníze dou jako voda a kdybych se nedostal nějak do nějaký rodiny tak by na mou duši bylo líp zde vect hospodářství v malém. Kdyby tak tady někdo se mnou mohl být tak by to bylo zcela jiné živobyti. Uhlídáme. Dnes čekám z domova psaní. Ráno sem byl v paláci Dogeů, kde tolik krásy vzlaštně obrazu nahromaděných jest že sem žasnul; pak sem byl též v takzvaných „Bleikammer“; též v podzemních žalářích o kterých se tak v románech čte. Dale na ponte Rialto, v kostele san Marko a v kostele svatého Pavla. Na věž svatého Marka nemohl sem jíti proto že dnes náramě prší, jest však při tom dosti teplo. Tež po Canale grande dnes nemohl sem jeti a uvidím to tedy bezpochyby, až zýtra pojedu k nadraží. Zýtra chci totiž (jestli ráno nebo v poledne to ještě nevím) Do Milana odjeti. Přídeli sem psaní po odjezdu tak sem nařídil portierovi aby ho poslal za mnou. Budu totiž logírovat v „l'Europa“ tak že mě tam též pár řadku poslat můžou. Mě to bude velice k potěšení když zas něco z domova usliším. Toni⁵⁶ sem ty slýbené traprlata koupil z oné znamenité massi „aventurin“ jenž je ze skla a zlata jsou hodně dlouhé jak si to přála. Anně⁵⁷ sem koupil taktéž něco totiž veneciánské brazolety. Jsou ze skla a všelikou malbou vyzdobené. Konečně sem jím Muttrle koupil stříbrnou broš která představuje lodku z dvoumi gondoliéry. Marii, Mili a Bussindě⁵⁸ koupím něco v Miláně. Však všechno pošlu teprv z Milána proto že zde nejsem povědomej. Už nemůžu se očekávaného psaní ani dočkat abych zvěděl co všecký doma dělají. Učejí se Eduard a Fric italiánský? V duchu sem skoro porád doma a byl bych věru rád kdyby už byl červenec a já na cestě domu. Když člověk je tak sám ve světě tak je to přece jen smutná věc, vzlaštně když tomu není zvyklý. Je pelc v praze? Všechny pozdravuju a jím a fotrovi ruku líbaje zůstávám vděčný syn

Emil.

⁵⁶ Antonie, sestra Emila Weyra.

⁵⁷ Anna, sestra Emila Weyra.

⁵⁸ Marie, Emilie, Berta, sestry Emila Weyra.

Dne. 12 prosince 1870.

Nejmilejší Maminko!⁵⁹

Už se vánoce blížeji a já se již těším že z ty Itálie na nějaký čas se do Prahy podívám. Ja si to tak zařídím abych v neděli přijel jen že nevím v kterou hodinu proto že nevím co za vlak budu moct upotřebiti. Mě se vede dobře mám dosti času k práci ale prosil bych o nějaké fuky abych mohl půlměsíční stravu (snídaní a poledne) zapravit mislím ževic nebudu platit než-li 10 zlatých. Na cestu mě snad něco zbyde. V neděli se má dávat v českým divadle Don Juan a to se těším že snad budu moct jíti už sem dlouho naši zpěvohru neslyšel. Jestli-pak odevzdal fotr a nebo Eduard to pojednání pro učenou společnost. Doufám že všechny sou zdrávi a vzlaštne voni muttinko že se zase rychle od toho malého nastuzení zotavili tak že budeme o vánocích všechny na ty ryby na place.

Jelikož bych rád aby pošta to psani dnes ještě odeslala tak sem nucen psaní uzavřítí.

Rukulíbáje a všechny pozdravujíc

zůstávám

vděčný syn Emil

V Miláně dne 24 dubna 1871.

Nejmilejší Maminko!

Šťastně sem se včera večer z cesty vrátil a dávám tímto psaním správu o tom. Nemohl sem však z Neapole dříve odjeti nežli ve čtvrtek jelikož sem v úterý a ve středu byl trochu zmalátněnej bezpochyby od lezení na Vesův. U Professora Battaglini-ho sem byl pozván do lóže do divadla a druhý den k obědu kam sem však nešel. V Římě kam sem zároveň s panem Grégrem a jeho manželkou jel sem napadl ještě Macháčkovic které odjeti nemohli an paní churava byla a z postele nemohla. Až do Pisi (přes Livorno) sem jel zároveň s Grégrovic tam však sme se blíže nakloněné věže rozešli. Ja byl celou sobotu v Pise kde sem od prof. Dini a Betty vlídně přijat a k obědu pozván byl. O všem však budu teprve doma resp. na Residenzí vyprávět.

---

⁵⁹ Dopis není poslán z Itálie, jak by se zdálo, ale ze Štětí, kde se Emil Weyr ukrýval. Proto asi není uvedeno místo, z něhož je dopis odeslán, jak je tomu u ostatních dopisů, ale jen datum. První věta je snad vtípem pro zasvěcené. Není rovněž vyloučeno, že Emil Weyr předpokládal, že jeho dopis ze Štětí bude někomu ukazován, a proto se v první větě zmínil o Itálii.

Měl sem velkou radost že sem našel zde psaní od nich a od Fotra z kterého sem se dozvěděl že všechny doma zdraví sou. Též z Dražďan od Schlömilcha sem našel psaní. To místo o které se jedná jest na nějaké pruské Gewerbeschule a rozumí se samo sebou že z toho nic nebude co sám Schlömilch myslí. Zároveň mě zve abych ho v prázdninách navštívil v Kříppen blíže rakousko-saských hranic.

Co se mě týče tak sem zdrav a jen se těším až budu moct prásknout do bot co se nejdříve stane. Já bych jen rád věděl jestli budu moct býti aspoň 3 neb 4 neděle na rezidenci nebo direktně do Prahy bych se ještě nyní nerad vrátil. Ja to tedy myslím tak: Zde v Miláně bych zůstal ještě 14 dní totiž až do neděle 7. května. V Pondělí 8 května bych odrazil 9 bych byl v Innsbrucku 10 v Mnichově kde bych se rád aspoň den (skrz Hesse) zdržel tak že bych 11 neb 12 května do vlasti přijel. To bych si to nejráději tak zařídil abych ranním vlakem na residenci přijel. Jen o to prosím aby mě vysvětlili jak to s tou Skalkou jest, jeli tam již někdo anebo jestli tam žádný nepříjde a nejak to je.⁶⁰ Ten čas co zde ještě zůstanu upotřebím k tomu abych dopsal Cremonové přednášky a abych něco pro Vídeň zrobil co tam před mím odjezdem v květnu pošlu. Co se týče peněžných záležitosti tak sem již psal že sem se zmátl vrozpočtu a že sem potřeboval víc nežli sem měl totiž skoro dvakrát tolik. Budget jest ten:

Panu Adlerovi sem dlužen	100 franku (!)
Paní Ducco budu muset	40 franku dát
za klobouk	7 franku
<hr/>	
dohromady	147 franku
Lýstek na cestu počítám	50 franku
Život na cestě	40 franků

Tedy budu potřebovat přes 200 franků. Prosil bych rači něco vic aby mě poslali jelikož co nespotřebuju přivezu zas domu. Nic není draší nežli cestování. Ja však budu hledět abych to zase nějak vylouk. Kdyby z Vídně poslali korekturu tak prosil bych tatinka aby mě jeden exemplář (vždy posílají dva) odeslal aby se dle toho aspoň pak druhá korektura opraviti mohla. Ještě jednou prosím o brzkou zprávu stran Skalky abychom pak mohli zevrubní plán příjezdu ustanovit. To psaní sem v Římě neobdržel. V duchu všechny líbám a pozdravuju v zlaště Hendu⁶¹ a rukulíbáje zůstavám vždy vděčný syn

Emil

P. S. Dr Lustiga a Pelce nechám pozdravovat též panu prof. Pitschmanovi děkuju že si na mě spoměl. Tu gardu co je u nás nechám též pozdravovat. Nazdar! Už se těším až pofičím nazpět. Příkladám mou fotografii v Římě dělanou.⁶²

⁶⁰ Letní pobyt na Skalce v Mníšku pod Brdy plánovali Weyrovi již v listopadu. Viz zápisy v deníku – 21. 11. až 24. 11.

⁶¹ Helena, nejmladší sestra Emila Weyra.

⁶² O fotografování v Římě viz zápisy v deníku – 9. 4. a 21. 4.